

Sygn. akt V C 111/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział V Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Mierzyńska

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Waligóra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2017 r. w P.

sprawy z powództwa

Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko

S. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.115,73 zł (jeden tysiąc sto piętnaście złotych siedemdziesiąt trzy grosz) z ustawowymi odsetkami (od dnia 01 stycznia 2016 r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie):

a) od kwoty 1.000,37 zł (jeden tysiąc złotych trzydzieści siedem groszy) od dnia 01 maja 2015 r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 115,36 zł (jeden tysiąc czterysta osiem złotych czterdzieści dziewięć groszy) od dnia 15 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 433 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

3. przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego - adwokat M. R. wynagrodzenie w kwocie 442,80 zł brutto (360 zł netto + 23% podatku VAT) oraz zwrot wydatków w kwocie 4,20 zł, które w zakresie kwoty 360 zł nakazuje wypłacić z uiszczonej przez powoda zaliczki oraz w zakresie kwoty 87 zł ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu,

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kwotę 87 zł

SSR Lidia Mierzyńska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 15 stycznia 2016 r. powód Zarząd (...) Sp. z o.o. w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. S. kwoty 1.115,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.000,37 zł od dnia 01 maja 2015 r. do dnia zapłaty i od kwoty 115,36 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Nadto powód wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, albowiem mimo podjętych czynności poszukiwawczych, nie udało się ustalić obecnego miejsca pobytu pozwanego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany do 08 września 2014 r. zajmował lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w P.. W niniejszym postępowaniu powód domagał się od pozwanego zapłaty odszkodowania za bezumowne korzystanie

z przedmiotowego lokalu oraz opłat za media i kosztów opróżnienia lokalu za okres od 01 maja 2014 r. do 08 września 2014 r. w wysokości 1.000,37 zł oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 1.000,37 zł za okres od dnia 01 maja 2014 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. w wysokości 115,36 zł. Powód wskazał, że na podstawie uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 21 maja 2013 r. – z dniem 30 września 2013 r. samorządowy zakład budżetowy Miasta P. – Zarząd (...) Zasobów Lokalowych przekształcił się w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością – (...) sp. z o.o.

W odpowiedzi na pozew, działający w imieniu pozwanego kurator nie kwestionował żądania pozwu, wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 kc oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia według norm przepisanych.

W uzasadnieniu kurator wskazał, że wobec zgromadzonego materiału dowodowego brak jest podstaw to kwestionowania zasadności żądania pozwu.

Sąd w toku postępowania ustalił adres zamieszkania pozwanego S. S.. Odpis pozwu oraz odpis pisma kuratora zostały doręczone pozwanemu w dniu 20 marca 2017 r. wraz z zobowiązaniem do udzielenia pisemnej odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni pod rygorem uznania, że zgłoszone w pozwie żądanie oraz stanowisko powoda nie są kwestionowane oraz pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów jako powołanych dla zwłoki.

Pozwany w zakreślonym terminie nie ustosunkował się do żądania pozwu.

Postanowieniem z dnia 26 września 2017 r. Sąd zwolnił adw. M. R. z funkcji kuratora S. S.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Miasto P. jest właścicielem nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) zabudowanej budynkiem, w którym znajduje się lokal mieszkalny nr (...).

Zarząd przedmiotową nieruchomością sprawuje Zespół (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P..

Pozwany S. S. zajmował lokal nr (...) przy ul. (...) w P. na podstawie stosunku najmu.

Pismem z dnia 10 maja 2010 r., doręczonym pozwanemu w dniu 14 maja 2010 r., powód wypowiedział S. S. umowę najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego z uwagi na zaległości w zapłacie czynszu.

dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego z 03.08.2005 r. – k. 15-17, oświadczenie najemcy – k. 18-18v., pismo z dnia 10.05.2010 r. z pocztowym potwierdzeniem odbioru – k. 19-20

Pozwany zajmował lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w P. do dnia 08 września 2014 r.

Odszkodowanie za bezumowne korzystanie przez pozwanego z przedmiotowego lokalu oraz opłaty za media w okresie od 01 maja 2014 r. do 08 września 2014 r. wyniosły łącznie 1.000,37 zł, odsetki od kwoty 1.000,37 zł za okres od dnia 01 maja 2014 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. kwotę 115,36 zł.

W okresie od 01 maja 2014 r. do 08 września 2014 r. pozwany nie dokonywał żadnych wpłat na poczet ww. należności.

dowód: oświadczenie z 22.05.2015 r. – k. 10, wyciąg z konta za okres 01.05.2014-08.09.2014 – k. 11, zawiadomienia o wysokości opłat miesięcznych – k. 21, protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 09.09.2014 r. – k. 13-13v., oświadczenie z dnia 09.09.2014 r. – k. 14.

Pismem z dnia 07 września 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległości wraz z odsetkami, które na dzień 31 sierpnia 2014 r. wyniosły 1.256,28 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 04.09.2014 r. z pocztowym potwierdzeniem odbioru – k. 12-12v.

W dniu 29 lipca 1999 r. Rada Miasta P. podjęła uchwałę nr XVIII/195/III/99 w sprawie utworzenia zakładu budżetowego pod nazwą Zarząd (...) Zasobów Lokalowych oraz reorganizacji Urzędu Miasta P..

W dniu 21 maja 2013 r. Rada Miasta P. podjęła uchwałę nr (...) w sprawie przekształcenia samorządowego zakładu budżetowego pod nazwą Zarząd (...) Zasobów Lokalowych w P. poprzez likwidację w celu utworzenia spółki prawa handlowego.

Zarząd (...) Sp. z o.o. w P. wstąpił w prawa i obowiązki związane z działalnością zakładu budżetowego oraz przejął należności i zobowiązania.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: odpis KRS – k. 6-8v,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz ww. dokumentów.

Okoliczności bezsporne były podstawą ustaleń faktycznych w zakresie wskazanym powyżej. Zgodnie bowiem z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

Dokumentacja zebrana w toku postępowania nie budziła wątpliwości Sądu orzekającego. Żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności ani prawdziwości, a Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im mocy dowodowej i uczynił je bazą dla ustaleń faktycznych niniejszej sprawy.

Postanowieniem z dnia 26 września 2017 r. Sąd oddalił wnioski powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. B. oraz o zwrócenie się do zarządcy nieruchomości o akta lokalu przy ul. (...), bowiem okoliczności, na jakie miały zostać przeprowadzone te dowody – wysokość zadłużenia oraz korzystania z przedmiotowego lokalu przez pozwanego w okresie objętym pozwem, nie były kwestionowane przez stronę przeciwną, a nadto zostały już w sprawie dostatecznie wyjaśnione na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 18 ust 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31 poz. 266 z późn. zm.) – zwanej dalej: ustawą o ochronie praw lokatorów, osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

W myśl art. 18 ust. 3 ww. ustawy osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, odpłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.

Z załączonych do pozwu dokumentów (wyciągu z konta za okres 01.05.2014 – 08.09.2014 – k. 11, zawiadomień o wysokości opłat – k. 21) wynika, że po ustaniu stosunku najmu naliczone przez powoda odszkodowanie za bezumowne korzystanie przez pozwanego z lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w P. oraz opłat za media wynosiło za okres od 01 maja 2014 r. do 08 września 2014 r. – 1.000,37 zł.

W odpowiedzi na pozew działający w imieniu pozwanego kurator, a także po ustaleniu aktualnego adresu zamieszkania pozwanego przez Sąd i doręczenia mu odpisu pozwu – sam pozwany – nie kwestionowali wysokości dochodzonego odszkodowania, opłat za media oraz wysokości skapitalizowanych odsetek. Okoliczności te wynikały z przedłożonej przez powoda dokumentacji

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie powołanych przepisów i w oparciu o przedstawiony przez powoda materiał dowodowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.115,37 zł, tj. 1.000,37 zł tytułem odszkodowania za

bezumowne korzystanie oraz 115,36 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od 01 maja 2014 r., do 30 kwietnia 2015 r. od kwoty 1.000,37 zł.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc oraz 482 kc zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, obciążając nimi pozwanego w całości jako stronę, która przegrała proces. Z tego tytułu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 433 zł. Na tę kwotę składały się: opłata od pozwu w kwocie 56 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł ustalone według stawki minimalnej wynikającej z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa – razem 433 zł.

O wynagrodzeniu kuratora Sąd orzekł na podstawie art. § 1 ust. 1 i 3 oraz § 2 ust. 1 Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476) w zw. z art. § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zn.), przyznając kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 360 zł podwyższone o kwotę podatku od towarów i usług (23%) tj. 442,80 zł. Nadto Sąd orzekł o zwrocie kuratorowi kwoty 4,20 zł tytułem poniesionych przez niego wydatków.

SSR Lidia Mierzyńska